

ABSTRAKT:

Diplomová práce pojednává o využití našich smyslů ve výtvarné výchově. Teoretická část práce objasňuje pojmy „pedagogický konstruktivismus, osobnostní přístup ve výuce výtvarné výchovy, tvorba jako sebepoznávání, smyslová výchova;“ otevírá otázku zážitků, jako východisko pro výtvarnou činnost pro současné žáky v době digitálních technologií. Naše smysly, které vycházejí z nás, jsou neoddělitelné a všudypřítomné, z tohoto důvodu zasahují do různých dalších složek našeho života, proto se i práce snažila postihnout smysly v širší míře našeho konání. Někdy téma v teoretické části odbíhalo od zvolené trajektorie, ale to bylo jen způsobeno silnými pocity, že je nutné se například zamyslet nad otázkou kultury člověka, nebo se alespoň částečně zmínit o ukotvení našeho vzdělávání v historii. Tato část se také zamýšlí nad psychologickou stránkou výchovy vycházející ze smyslové citlivosti.

Pět zpracovaných úloh v didaktické části přináší pohled do hodin výtvarné výchovy, jejichž charakteristickými znaky je prožitek, imaginace, svobodné rozhodování a uvolněnost, která vychází ze skutečné upřímnosti a pravdivosti k sobě samému. Hlavní inspirační složkou je smyslová citlivost. V závěru didaktické části je uvedeno shrnutí všech reflektivních dialogů a bilancí, které potvrzují a zároveň i ukazují možnou cestu výchovy do budoucna; že zážitek, jako východisko výukového procesu, přináší velmi pozitivní změny v přístupech žáků ke vzdělání. Jako východiska těchto úkolů jsou rovněž zahrnuty osobnosti soudobého umění. Zrealizované úkoly zhodnocují na základě reflektivních dialogů možný přínos pro soudobé žáky ve smyslu rozvoje smyslové citlivosti. Závěrečná část práce také přináší pohled do vlastní tvorby autora zorganizováním akce inspirované land-artem.